

Forfatter: Birkeland, Michael

Titel: BREV TIL: Birkeland, Anne; Birkeland, Gunnar Jakobsen FRA: Birkeland, Michael (1853-10-23)

Citation: Birkeland, Michael: "BREV TIL: Birkeland, Anne; Birkeland, Gunnar Jakobsen FRA: Birkeland, Michael (1853-10-23)", i *Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)*, Steenske Forlag, s. 67. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002069799-000-shoot-L0020697990000019.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL FORÆLDRENE.

Christiania d. 23de October 1853.

Kjære Forældre!

Som I see, har jeg overstaaet denne farlige Choleraperiode; saalænge som Sygdommen hærjede Byen, var jeg sund og rask; nu derimod befinder jeg mig ikke saa vel. Ja, I maa ikke troe, at jeg er bleven syg; Sagen er blot den, at i dette stygge Veir, som vi nu have faaet, befinder jeg mig ikke rigtig vel; i Choleratiden var derimod Veiret overmaade smukt og behageligt, og derfor befandt jeg mig i bedste Velgaaende. — Hvad der endnu mere end det ubehagelige Veir nedtrykker mit Sind, er den bestandige, s. 68nagende Tanke om denne Examen, som jeg skal see til at blive færdig med. Jeg begynder mere og mere at føle, at Ingen kan tjene to Herrer, med andre Ord, at jeg ikke paa engang kan arbeide som jeg bør i Rigsarchivet og tillige læse med den nødvendige Kraft til Examen. Du vil selv see det: fra Kl. 9-2 er jeg i Rigsarchivet, altsaa i 5 Timer; dernæst maa jeg læse c. 4 Timer, og saa er vi i 2 Timer hos vor Manuducteur, der er langsom af sig til at gennemgaae hvad vi har læst. Ialt er jeg saaledes beskjæftiget i 11 Timer om Dagen, og det troer jeg er meget; thi at Aandens Arbeide tærer ligesaa meget paa Legemets Kræfter som Haandens Arbeide, kan Du se paa hvilkensomhelst Candidats usle Skikkelse. Arbeidet i Rigsarchivet har svækket mit Syn saaledes, at jeg nu strax maa bruge Brillen, og den ene Syssel forstyrrer den anden saaledes, at Compagniskabet snarest muligt bør hæves.

Skal jeg blive saaledes ved, vil jeg først kunne blive Candidat om 2 Aar, hvoraf jeg for det sidste Halvaars Vedkommende maa træde ud af Rigsarchivet, og for at kunne leve i den Tid maatte jeg da see til paa en eller anden Maade at opdrive et Laan paa 100 Spd. Alligevel kunde det hænde sig, at jeg fik Examen med en daarlig Character, og det er næsten værre end ingen. Det duer altsaa ikke. En Candidat, som ikke har Laudabilis til Embedsexamen, kan ikke blive Nogetsomhelst, ikke engang Copist; en Candidat med Laudabilis kan haabe engang at blive Copist; men en Candidat med et godt Laud. kan strax blive Copist eller Fuldmægtig hos en Høiesteretsadvocat eller anden saadan Mand. Hvis man vil være det Sidste, kan man hos ham erholde 20 à 25 Spd.; ved Siden heraf kan man manuducere et Par Timer daglig, saaledes at man ialt vil kunne tjene omtrent 35 Spd. maanedlig. Saaledes leve adskillige Candidater, deriblandt et Par af mine Kammerater fra Examen artium.

Saaledes kunde ogsaa jeg ønske at faae det, og jeg troer, at jeg kan opnaae det ved at læse 1½ Aar, vel at mærke dersom jeg er fri for Rigsarchivet. Min første Exa-s. 69men har jeg jo bestaaet med Ære, hvorfor da ikke ogsaa den sidste? — Men dertil behøves Penge, med en rund Sum omtrent 300 Spd., og hvorfra skal de komme? Derom vilde jeg gjerne høre Din Mening, kjære Fader. —

Dersom det kunde lade sig gjøre saaledes, vilde jeg om 1½ Aar være Candidat med et godt Laud. og kunde da begynde at afbetale denne Gjæld og den Gjæld, hvori jeg staaer til alle dem, som have hjulpet mig frem hidindtil i denne Verden, og derved tænker jeg da nærmest paa mine Forældre og paa den gode Morbroder Tønnes, der med saa mange Opoffrelser har hjulpet mig et saa godt Stykke fremad paa min Vei. Og denne Gjæld er mig i Sandhed helligere end enhver, som støtter sig til Haandskrift eller Obligation, og mit høieste Ønske er at gjengjælde Enhver hvad Godt han har bevist mig, naar Vorherre dertil maatte give mig Evnen.